

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 77.268 van 30 november 1998  
in de zaak A. 80.277/IX-1461.**

In zake : Frederik JANSSENS,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat M. VAN ASCH,  
kantoor houdende te VILVOORDE,  
Bergstraat 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Landbouw.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat op  
15 september 1998 namens Frederik JANSSENS werd inge-  
diend door zijn raadslieden M. VAN ASCH en  
J. VANDERHASSELT, advocaten te Brussel, om de schorsing  
te vorderen van de tenuitvoerlegging van het  
ministerieel besluit van 20 mei 1998 waarbij verzoeker,  
met ingang van 7 september 1998, voor een periode van  
twaalf maanden geschorst wordt als aangenomen dieren-  
arts;

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-  
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste  
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN ASCH, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. FRANSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is aangenomen dierenarts bij het ministerie van Middenstand en Landbouw.

1.2. Op 15 januari 1997 worden door verzoeker op het bedrijf VAN REUSEL te Weelde bloedstalen genomen van dieren die bestemd zijn voor de uitvoer.

De bloedstalen worden overgemaakt aan het provinciaal laboratorium te Lier. Het onderzoek wijst uit dat twee van de bloedstalen afkomstig zijn van eenzelfde dier.

1.3. Op 5 augustus 1997 legt verzoeker hierover een schriftelijke verklaring af ten overstaan van inspecteur-hoofd van dienst D'HOOGHE van de Diergeneeskundige Inspectie-Provincie Antwerpen.

Verzoeker verklaart dat hij niet opzettelijk van één dier twee bloedstalen heeft genomen.

1.4. Op 20 augustus 1997 zendt inspecteur-hoofd van dienst D'HOOGHE het dossier aan het hoofdbestuur.

Hij stelt vast dat verzoeker onregelmatigheden heeft begaan ter gelegenheid van het exportonderzoek "hetzij door het aangeven van twee identieke bloednamen als afkomstig van twee verschillende dieren om daarmee de indruk te wekken dat de exportonderzoeken op reguliere wijze werd uitgevoerd, hetzij een nalatigheid bij de identificatiecontrole op het ogenblik van de bloedname".

Rekening houdend met het feit dat "nooit onregelmatigheden werden vastgesteld ten laste van de betrokken dierenarts; de omstandigheden waarin de feiten zich hebben voorgedaan; de jeugdige leeftijd van betrokkene; de verdere goede staat van dienst van deze dierenarts" stelt de inspecteur-hoofd van dienst voor aan verzoeker "als principiële sanctie" een schorsing van drie maanden als aangenomen dierenarts op te leggen.

1.5. Bij aangetekende brief van 1 december 1997 wordt aan verzoeker medegedeeld dat de feiten in toepassing van het koninklijk besluit van 15 maart 1926 houdende inrichtingsreglement van de diergeneeskundige dienst kunnen aanleiding geven tot een tuchtstraf en dat hij zich desgewenst mondeling kan verdedigen.

1.6. Op 15 december 1997 wordt verzoeker gehoord door dierenarts-directeur VERMEERSCH, inspecteur-dierenarts NYSKENS en adjunct-adviseur DUMORTIER.

Verzoeker herhaalt dat hij niet bewust van één dier twee bloedstalen genomen heeft. Hij sluit evenwel niet uit dat van één dier twee bloedstalen werden genomen vermits er snel moest gewerkt worden.

1.7. Bij nota van 14 mei 1998 legt de juridische dienst het ontwerp van het bestreden besluit voor goedkeuring en ondertekening voor aan de minister. In de nota wordt onder meer gesteld :

"Aangezien het niet correct nemen van bloedstalen een zware fout uitmaakt vermits als gevolg hiervan grote risico's worden geschapen voor de diergezondheid, wordt een sanctie voorgesteld van 12 maanden schorsing als aangenomen dierenarts. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat het dieren betrof die bestemd waren voor de uitvoer, zodat een bijzondere oplettendheid moet in acht genomen worden".

1.8. Bij ministerieel besluit van 20 mei 1998 wordt verzoeker als aangenomen dierenarts geschorst voor een periode van twaalf maanden, ingaande op 7 september 1998.

## 2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van het evenredigheidsbeginsel en de motiveringsplicht; dat hij stelt dat het bestreden besluit blijk geeft van "een duidelijke miskening van

het evenredigheidsbeginsel tussen enerzijds de vastgestelde inbreuk en anderzijds de opgelegde disciplinaire strafmaat, en verantwoordt het bestreden besluit niet, waarom een viermaal hogere schorsingstermijn wordt opgelegd dan schriftelijk aan de Minister door de hoofdinspecteur werd geadviseerd";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt, samengevat, dat het advies van de hoofdinspecteur niet verplicht en niet bindend is, dat de minister in de motivering van het bestreden besluit gewezen heeft op de risico's van slordige bloednames voor de dierziektenbestrijding, dat het hier bovendien dieren betrof die bestemd waren voor de uitvoer, dat de schorsing bovendien alleen op de functie van verzoeker als aangenomen dierenarts slaat, dat hij zijn andere activiteiten als dierenarts verder kan uitoefenen; dat zij besluit dat de bestreden beslissing voldoende gemotiveerd is en de straf volledig in overeenstemming is met de vastgestelde inbreuk;

2.1.3. Overwegende dat de overheid bij het bepalen van de strafmaat over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt; dat de Raad van State enkel een kennelijk volkomen in wanverhouding tot de fout staande straf als onwettig kan beschouwen; dat in casu door inspecteur-hoofd van dienst D'HOOGHE voorgesteld was verzoeker te bestraffen met een schorsing van drie maanden; dat de inspecteur-hoofd van dienst hierbij rekening hield met het feit dat nooit onregelmatigheden werden vastgesteld ten laste van verzoeker, met de omstandigheden waarin de feiten zich hebben voorgedaan, met verzoekers jeugdige leeftijd en met zijn goede staat van dienst; dat de minister daarentegen, op grond van een nota van de juridische dienst, heeft geoordeeld dat de feiten met een schorsing van twaalf maanden moesten worden bestraft; dat het bestreden besluit dienaangaande stelt :

"Overwegende dat een aangenomen dierenarts bij het nemen van bloedstalen zeer zorgvuldig te werk dient te gaan, dat hij bovendien, indien het om dieren gaat die bestemd zijn voor uitvoer een bijzondere oplettendheid in acht moet nemen;

Overwegende dat door een onzorgvuldige toepassing van de reglementering grote risico's worden geschapen voor de diergezondheid en dat de uitvoer van dieren in het gedrang kan komen";

dat de bewering dat de Minister heeft nagelaten de redenen te vermelden waarom hij het voorstel om aan verzoeker een schorsing van slechts drie maanden op te leggen niet gevolgd heeft, op een onvolledige lezing van het bestreden besluit berust; dat uit de aangehaalde overwegingen immers blijkt dat de Minister bij het bepalen van de strafmaat rekening heeft gehouden met de ernst van de feiten, gelet op de mogelijke zware gevolgen ervan voor de dierziektenbestrijding en voor de uitvoer van dieren naar het buitenland; dat, rekening houdend met deze overwegingen, niet kan worden staande gehouden dat de uitgesproken tuchtstraf kennelijk in wanverhouding staat tot de ten laste gelegde feiten; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schorsing aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur; dat hij het volgende stelt :

"Het bestreden besluit werd door de Minister ondertekend op 20.05.1998.

In dit besluit is voorzien dat een schorsing zou ingaan 3,5 maand later (op 07.09.1998).

Door meer dan 3 maand te wachten vooraleer dit besluit ter kennis te brengen van verzoeker (bij aangetekende brief verstuurd op 26.08.1998), schendt de Minister op ernstige wijze de beginselen van behoorlijk bestuur, door m.n. de schorsing onmiddellijk tenuitvoer te leggen, amper 10 dagen na het bekendmaken van de bestreden beslissing, waardoor een nuttige betwisting in rechte de facto onmogelijk wordt gemaakt, behoudens de mogelijkheid de onmiddellijke schorsing in kortgeding in te roepen";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de datum van inwerkingtreding een louter praktische uitvoeringsmodaliteit is en die datum door de administratie zelf bij de betekening van de beslissing op het stuk wordt aangebracht; dat de datum van betekening geen invloed heeft op de termijn die verstrijkt tussen de betekening en het ingaan van de beslissing;

2.2.3. Overwegende dat het tweede middel geen betrekking heeft op de wettigheid van het bestreden besluit, maar wel op de, volgens verzoeker laattijdige, kennisgeving ervan; dat de eventueel onregelmatige kennisgeving van een bestuurshandeling de wettigheid zelf van die handeling niet aantast; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op dertig november 1900 achtennegtig,  
door :

|       |              |                              |
|-------|--------------|------------------------------|
| de H. | A. BEIRLAEN, | wnd. voorzitter, staatsraad, |
| Mevr. | V. WAUTERS,  | griffier.                    |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**A. BEIRLAEN.**